

Margarete Matijević (39) Banjaluka...ivi od kopanja po smeću, ima četiri di

08/03/2015 11:23 by Administrator

“Hoćete li ih kupiti? Može sve zajedno ili jednu po jednu. Prodajem ih” sa smiješkom, kojim prikriva gorčinu, govori nam, grleći svoje četiri diplome, 39-godišnja Margareta Matijević. “O, bože, postat ću uvijek-slučaj” mrmlija si potom u bradu. Rukom pokušava obuzdati tamnu kovrčavu kosu, zavirujući u kontejnere kod zagrebačke “Kockice”.

U hrvatskom institutu za povijest radila sam 12 godina. Došla sam kao prva violina, a onda mi je istekao ugovor na određeno vrijeme...

“Za mene posla nema” Nema ništa, baš ništa. Od jutros sam našla samo ovu jednu plastičnu bocu i to nešto malo papira. Ah, da, i neke sandale” dodaje pokazujući košaru na svojoj trokolici. “To je ponijeva trokolica. Imam je deset godina. Na nju mogu natovariti ono što nađem, dobro me služi” kaže. Margareta Matijević rođena je u lipnju 1975. godine u Banjaluci, a taj su grad ona i njezina obitelj napustili 1993. godine. “Morala sam otići jer mi je, doslovce, život bio ugrožen. Uvijek sam govorila hrvatski, a to je tih godina tamo bilo opasno. Od 1994. godine, eto, silom prilika, živim u Zagrebu. Ovdje sam upisala najprije teologiju na Katoličko-bogoslovnom fakultetu, a zatim povijest na Hrvatskim studijima. Diplomirala sam na oba fakulteta, bila sam dobra studentica, a zato sam dobila i Rektorovu nagradu. Zaposlila sam se u Hrvatskom institutu za povijest. Tamo sam došla kao prva violina, a doveli su me do toga da nisam opravdala očekivanja. Radila sam ondje gotovo 12 godina, u međuvremenu sam magistrirala i doktorirala i stekla zvanje znanstvenog suradnika. A onda mi je 7. siječnja 2014. istekao ugovor o radu na određeno vrijeme i od tada za mene posla nema. Nisu bili fer prema meni i to me malo ulja” govori dok joj se svijetle oči pune suzama. Presudna rodbina i veze “Ma dobro sam, dobro se sa svim tim nosim, ali ponekad mi bude teško... O, bože, stvarno ću postati uvijek-slučaj” kaže tiho spremajući svoje diplome u ruksak. U Institutu za povijest bavila se crkvenom poviješću 19. i 20 stoljeća i samouvjereno tvrdi: “Bila sam najkompetentnija za taj posao. No, na razvoj karijere znanstvenog novaka presudan utjecaj ima šef, a ona se, kaže, sa svojim i nije usrećila. Umjesto da je potiče i da joj pomaže, preskakao ju je kad je trebalo ići na seminare, usavršavanja, a kad bi i išla, za nju nije bilo dnevnica.

Izvor vijesti: vecernji.hr